

200706689/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/12003 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

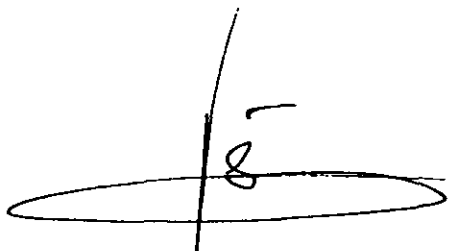
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

210.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Preed 1

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/12003

Datum uitspraak: 22 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer :
van Burundische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. K.C. Victorian,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 2 november 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 19 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 juli 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Ettikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Op achtjarige leeftijd is eiser met zijn moeder van Burundi naar Tanzania gevlucht. Daar verbleven zij in een vluchtelingenkamp. Eiser was niet in het bezit van documenten, zijn moeder was dat wel. In 1995, na het overlijden van zijn moeder, verliet eiser het vluchtelingenkamp, omdat hij als Burundiër geen leven had zonder documenten. Zo werd eiser van school verwijderd, werd eiser opgepakt en opgesloten en is eiser mishandeld door de politie. Eind oktober 2005 is eiser naar Nederland vertrokken. Eiser dacht wel over terugkeer naar Burundi, maar dat is nu erg moeilijk omdat er nu een oorlog woedt.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar onvoldoende documenten overgelegd. Voorts ontbeert het asielrelaas positieve overtuigingskracht zodat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. Verweerder heeft dit standpunt mede onderbouwd met het rapport van Bureau Land en Taal van 10 maart 2006.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. De zaak is ten onrechte niet inhoudelijk beoordeeld. De taalanalyse heeft geen meerwaarde, omdat eiser op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten. Hij kan daardoor niet concreet verklaren, waardoor de uitkomst van de taalanalyse bij voorbaat al vaststond. Verweerder heeft geen zorgvuldige werk- dan wel besliswijze gehanteerd en een onjuiste belangenafweging gemaakt.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.
7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij geen documenten om zijn nationaliteit, identiteit en asielrelaas aannemelijk te maken heeft overgelegd. Voorts valt eiser toe te rekenen dat hij gedurende zijn verblijf in Nederland niet heeft geprobeerd aan enig document te komen. Ten slotte heeft eiser niet aannemelijk kunnen maken dat hij op achtjarige leeftijd met zijn moeder naar Tanzania is gevlucht, alwaar hij tot het overlijden van zijn moeder in een vluchtelingenkamp zou hebben verbleven. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, lid 2, sub f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eisers heeft kunnen tegenwerpen.
8. Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de

daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord, het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

9. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader en eisers verklaringen heeft verweerder, zakelijk weergegeven, mogen oordelen dat eiser onvoldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd en het asielrelaas van eiser derhalve positieve overtuigingskracht ontbeert. Zo heeft eiser niet kunnen verklaren over (feest)dagen in Burundi, plaatsen en rivieren in de omgeving van zijn gestelde geboorteplaats en is uit de taalanalyse gebleken dat eiser eenduidig niet valt te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.

Ten aanzien van de uitgevoerde taalanalyse stelt eiser zich op het standpunt dat de taalanalyse geen meerwaarde heeft en dat de taalanalyse geen geëigend middel is nu eiser op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten zodat daarmee de taalanalyse bij voorbaat al vaststond. De rechtbank stelt vast dat eiser in het eerste gehoor heeft verklaard dat hij op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten en dat dit is opgenomen in het rapport van de taalanalyse van 10 maart 2006. Niet in geschil is dat eiser in zijn spraak Kirundi-elementen in gebruikt. De rechtbank overweegt dat de taalanalist rekening heeft gehouden met het vertrek van eiser uit Burundi. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt dit onder meer uit punt 3.1 van de taalanalyse en punt 6 van de reactie op de zienswijze van Bureau Land en Taal.

Voorts heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat niet tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kan worden gekomen nu eiser tijdens het eerste gehoor is gehoord in het Kirundi waaruit volgens eiser volgt dat hij afkomstig is uit Burundi. De rechtbank overweegt hierover dat deze constatering opmerkelijk is, maar dat dit verweerder niet noopt tot het aannemen van positieve overtuigingskracht.

10. Ten aanzien van de kopie van de geboorteakte, overgelegd bij brief van 17 juli 2007 overweegt de rechtbank als volgt. Allereerst kan dit document niet worden aangemerkt als identiteitsdocument, nu het niet is voorzien van een pasfoto. Bovendien is slechts een kopie overgelegd waardoor verweerder het document niet op authenticiteit heeft kunnen onderzoeken.

Voorts merkt de rechtbank op dat eiser tijdens zijn eerste gehoor heeft verklaard dat zijn naam _____ is. Zijn vader is _____, genaamd. Het geboortebewijs bevat de naam _____.

Nu deze naam niet overeenkomt met hetgeen door eiser is verklaard in zijn eerste gehoor kan de geboorteakte naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot een andere uitkomst als verwoord in de voorgaande rechtsoverwegingen.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 22 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

M. van Esveld

de rechter

VERZONDEN OP

22 AUG 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

fax ontv 18 sept

Aan de voorzitter van de Raad van State,
afdeling bestuursrechtspraak,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Per post en per fax.: 070 3651380

APPÈLSCHRIFT

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING

- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:
- nationaliteit: Burundese
- adres

VAN:

- naam gemachtigde: MR. C.D. den Hartogh
- plaats van vestiging: Zutphen
- correspondentieadres: IJsselkade 27
7201 HD Zutphen
- telefoonnummer: 0575 544504
- faxnummer: 0575 545112

OMSCHRIJVING BESTREDEN UITSPRAAK

- Registratienummer: AWB 07/12003
- Rechtbank: VK Den Haag, zp Arnhem
- datum verzending uitspraak: 22 augustus 2007
- omschrijving uitspraak: ongegrondverklaring beroep

GRIEVEN

Geeft te kennen dat;

wonende te hierna te
noemen appellant, die in deze zaak woonplaats kiest ten kantore van de advocaat
mr C.D. den Hartogh, IJsselkade nr 27, 7201 HD te Zutphen, die met het recht van
vervanging bepaaldelijk als gevolmachtigde tot het instellen van het hoger beroep
wordt gesteld.

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

□

Appellant heeft op 2 november 2005 een asielaanvraag ingediend. Tegen de negatieve beslissing op deze aanvraag heeft hij beroep ingediend welk beroep door rechtbank 's-Gravenhage, zp Arnhem bij uitspraak van 22 augustus 2007 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en komt hiertegen in appel onder aanvoering van de hierna genoemde grieven:

Grief 1:

Ten onrechte heeft de Rechtbank het volgende overwogen: *"Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader en eisers verklaringen heeft verweerder, zakelijk weergegeven, mogen oordelen dat eiser onvoldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd en het asielrelaas van eiser derhalve positieve overtuigingskracht ontbeert. Zo heeft eiser niet kunnen verklaren over (feest)daten in Burundi, plaatsen en rivier in de omgeving van zijn gestelde geboorteplaats Buyenzi en is uit de taalanalyse gebleken dat eiser eenduidig niet valt te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.*

Ten aanzien van de uitgevoerde taalanalyse stelt eiser zich op het standpunt dat de taalanalyse geen meerwaarde heeft en dat de taalanalyse geen geëigend middel is nu eiser op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten zodat daarmee de taalanalyse bij voorbaat al vaststond. De rechtbank stelt vast dat eiser in het eerste gehoor heeft verklaard dat hij op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten en dat dit is opgenomen in het rapport van de taalanalyse van 10 maart 2006. Niet in geschil is dat eiser in zijn spraak Kirundi-elementen in gebruikt. De rechtbank overweegt dat de taalanalist rekenen heeft gehouden met het vertrek van eiser uit Burundi. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt dit onder meer uit punt 3.1 van de taalanalyse en punt 6 van de reactie op de zienswijze van Bureau Land en Taal.

Voorts heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat niet tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kan worden gekomen nu eiser tijdens het eerste gehoor is gehoord in het Kirundi waaruit volgens eiser volgt dat hij afkomstig is uit Burundi. De rechtbank overweegt hierover dat deze constatering opmerkelijk is, maar dat dit verweerder niet noopt tot het aannemen van positieve overtuigingskracht."

Toelichting:

Appellant heeft van meet af aan volgehouden dat hij op achtjarige leeftijd Burundi heeft verlaten en voorts tot zijn vertrek in 2005 op 24 jarige leeftijd, in Tanzania te hebben gewoond.

Gezien voornoemd citaat heeft de rechtbank dit gegeven niet betwijfeld. Voorts heeft de rechtbank kennelijk beoordeeld of de door het bureau Land en Taal uitgevoerde taalanalyse in deze zaak een geëigend middel was om de herkomst van appellant vast te stellen.

De rechtbank overwoog in dat kader dat: *"de taalanalist rekening heeft gehouden met het vertrek van eiser uit Burundi"*.

Deze overweging van de rechtbank is onbegrijpelijk.

Appellant heeft namelijk aangevoerd dat de taalanalyse geen meerwaarde kon hebben, gezien het feit slechts de eerste acht jaren van zijn leven in Burundi te

hebben gewoond en de volgende 16 jaar in Tanzania. Vanzelfsprekend is de strekking van die stelling dat een taalanalyse zonder meer uit zal wijzen dat zijn herkomst zal wijzen op het verblijf buiten Burundi.

De overweging van de rechtbank dat "de taalanalist *rekening heeft gehouden met het vertrek van eiser uit Burundi*" is onbegrijpelijk, omdat dat enkele feit niets zegt over de vraag of een analyse van het taalgebruik van een persoon die 16 jaar van zijn leven buiten het geboorteland heeft gewoond, kan uitwijzen of de verklaring dat betreffende persoon de eerste acht jaar van zijn leven in het geboorteland heeft gewoond, juist is.

In het rapport van het Bureau Land en Taal, noch in de reactie van dit bureau d.d. 21 juni 2006 is enige aanwijzing te vinden voor de stelling dat deze vraag is beantwoord.

Voorts blijkt uit geen enkel gegeven dat de taalanalist van het Bureau Land en Taal deskundigheid bezat op het gebied van taalverwerving en/of taalverlies. Juist deze deskundigheid is bepalend voor de vraag of de taalanalist in staat was, althans de deskundigheid bezat "rekening te houden met het vertrek van appellant uit Burundi", althans de kennis bezat om te beoordelen of iemand die zo lang geleden het geboorteland heeft verlaten, geacht kan worden nog enige taalkennis van dat geboorteland heeft behouden.

De rechtbank had niet zonder nadere motivatie voorbij mogen gaan aan deze vragen, nu appellant in beroep zo nadrukkelijk de vraag naar de relevantie van de taalanalyse had gesteld.

Dit spreekt temeer, nu uit de taalanalyse zonder meer bleek dat appellant Swahili spreekt en voorts Kinyarwanda met enkele Kirundi-elementen, hetgeen begrijpelijk is, gezien de verblijfshistorie van appellant.

Voorts heeft ook de rechtbank het opmerkelijk geacht dat appellant tijdens het eerste gehoor is gehoord in het Kirundi en ook daarom niet voorbij had mogen worden gegaan aan de relevantie van de taalanalyse, althans van de conclusies van de taalanalyse in die zin of appellant wel geacht kan worden, uitgaande van de geloofwaardigheid van diens verklaringen, te behoren tot de taal en spraakgemeenschap van Burundi.

Onder al deze omstandigheden kon de rechtbank niet zonder nadere motivatie verweerder volgen in haar standpunt aangaande de betrouwbaarheid en zorgvuldigheid van de taalanalyse van Bureau Land en Taal, althans had de rechtbank zich af behoren te vragen of het rapport van dit bureau niet juist een bevestiging was van de verklaringen van appellant aangaande zijn verblijfshistorie.

Ter nadere onderbouwing van de door appellant ingenomen stellingen legt appellant een artikel over van twee experts in taalontwikkeling. In dit artikel wordt geconcludeerd dat het "*opvallend is hoe snel taalverlies bij jonge kinderen kan optreden. Taal gaat er even snel in als die er weer uitgaat.*"

Appellant voert aan dat verweerder zich in dit specifieke geval niet in redelijkheid kan baseren op het onderzoek van een taalanalist, nu uit niets blijkt

dat deze deskundigheid bezit op het gebied van taalontwikkeling. Juist in een casus als de onderhavige was van meet af aan duidelijk dat de vraag in hoeverre van een jongen die op 8 jarige leeftijd zijn geboorteland verlaat en in een omgeving komt waar andere talen worden gesproken, verwacht kan worden zijn oorspronkelijke taal te blijven beheersen, althans er nog sporen van die oorspronkelijke taal in zijn spraakgebruik kunnen worden teruggevonden..

Juist deze vragen heeft appellant in beroep aan de rechtbank voorgelegd door de relevantie van de taalanalyse aan de orde te stellen.

Door hierop geen acht te slaan heeft de rechtbank haar oordeel onvoldoende gemotiveerd.

Grief 2:

Ten onrechte overwoog de rechtbank dat: *"ten aanzin van de kopie van de geboorteakte, overgelegd bij brief van 17 juli 2007 overweegt de rechtbank als volgt. Allereerst kan dit document niet worden aangemerkt als identiteitsdocument, nu het niet is voorzien van een pasfoto. Bovendien is slechts een kopie overgelegd waardoor verweerder het document niet op authenticiteit heeft kunnen onderzoeken. Voorts merkt de rechtbank op dat eiser tijdens zijn eerste gehoor heet verkaart dat zijn naam is. Zijn vader is genaamd. Nu deze naam niet overkomt met hetgeen door eiser is verklaard in zijn eerste gehoor kan de geboorteakte naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot een andere uitkomst als verwoord in de voorgaande rechtsoverwegingen."*

Toelichting:

Appellant heeft een originele geboorteakte ontvangen en deze in kopie voorgelegd aan de rechtbank en aan verweerder.

Noch uit de stukken, noch uit het verhandelde ter zitting, voor zover op dit moment controleerbaar, heeft verweerder zich uitgelaten over de vraag of dit document kon leiden tot een andere uitkomst aangaande de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Vaste jurisprudentie (onder meer uitspraak ABRvS van 23 juni 2005, nr 200409556/1 JV 2005/315) is dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in haar asielrelaas naar voren gebrachte feiten (..) tot de verantwoordelijkheid van de minister behoort die beoordeling kan slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Nu verweerder zich kennelijk niet over de vraag heeft uitgelaten of de overgelegde document het standpunt van verweerder wijzigde - nog daargelaten de vraag naar het wezen van een (kopie) geboorteakte - heeft de rechtbank geen terughoudendheid betracht en haar eigen oordeel terzake in de plaats gesteld van dat van de tot dat oordeel bevoegde en voor dat oordeel verantwoordelijke minister.

Bovenstaande spreekt temeer, nu de rechtbank voorts zelfstandig een oordeel heeft gegeven aangaande de in dit document vermelde identiteitsgegevens, terwijl

juist verweerder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft die gegevens te onderzoeken en te waarderen. De in het geboorteakte voorkomende gegevens maken alle deel uit van de door appelland overgelegde naam en alleen de naam die appelland bij eerste gehoor verklaarde als eerst (voor)naam noemde, ontbreekt. Ook hierin heeft de rechtbank een eigen oordeel voor dat van verweerder gesteld, terwijl een deskundig onderzoek uitsluitend had kunnen geven of het een schijnbare of echte tegenstrijdigheid betrof.

Op grond van het bovenstaande stelt appelland dat de uitspraak van de Rechtbank onvoldoende gemotiveerd, onzorgvuldig is en in strijd met het recht, waardoor deze niet in stand kan blijven.

Redenen waarom:

Appelland zich tot de afdeling wendt met het eerbiedig verzoek de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat:

primair - zelf rechtdoende:

appelland een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw dient te worden verleent;

subsidiar:

de Rechtbank binnen een door U nader te bepalen termijn en met in achtneming van hetgeen is overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen,

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appelland te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde.

Zutphen, 18 september 2007

Gemachtigde:

Productie:

- uitspraak Rb Zutphen, d.d. 22 augustus 2007
- Vloeiend meertalig op je zesde verjaardag, Taalschrift, 15/10/2007, interview met taalkundigen Paula Fikkert en Annemarie Schaerlaekens